

Udskriftsdato: 15. december 2025

2008/1 LSF 130 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af lov om dyrlæger
(Sprogkrav, egenkontrol med dyrevelfærd, betaling for udført kontrol og
praktiserende dyrlægers uafhængighed)**

Ministerium: Fødevareministeriet

Journalnummer: Fødevaremin.,
Fødevarestyrelsen, j.nr. 2008-20-23-02465

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dyrlæger

(Sprogkrav, egenkontrol med dyrevelfærd, betaling for udført kontrol og praktiserende dyrlægers uafhængighed)

§ 1

I lov nr. 433 af 9. juni 2004 om dyrlæger, som ændret ved § 31 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, § 2 i lov nr. 105 af 20. februar 2006, § 3 i lov nr. 1557 af 20. december 2006 og § 46 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Den, der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 eller 3, skal aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af ministeren.

Stk. 5. Ministeren fastsætter regler om sprogkrav for dyrlæger, der udøver dyrlægegerning i Danmark.«
Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

2. § 8 a affattes således:

»§ 8 a . En praktiserende dyrlæge må ikke praktisere uden tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, hvis dyrlægen gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde har økonomiske interesser i virksomheder, der fremstiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordeler, udleverer, opsplitter eller emballerer lægemidler til dyr. Tilladelse kan kun gives i særlige tilfælde.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 finder ikke anvendelse for dyrlægers fordeling, opsplittning og udlevering af lægemidler til brug i dyrlægepraksis.

Stk. 3. Hvis en praktiserende dyrlæges ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde har betydelige økonomiske interesser i en virksomhed, der fremstiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordeler, udleverer, opsplitter eller emballerer lægemidler til dyr, skal dyrlægen give ministeren oplysning derom.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, hvornår og på hvilken måde oplysningerne, som nævnt i stk. 3, skal gives. Ministeren kan meddele forbud mod, at dyrlægen praktiserer, hvis de forhold, der oplyses, er af en sådan karakter, at de skønnes at kunne påvirke den praktiserende dyrlæges ordinationsadfærd.«

3. Efter § 8 a indsættes:

»§ 8 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger.

Stk. 2. De dyrlæger, der er omfattet af loven, afholder omkostningerne ved de tilsyn og den kontrol, der udføres efter reglerne fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler herom.«

4. I § 38, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) uden tilladelse praktiserer som dyrlæge i tilfælde, hvor en tilladelse efter § 8 a, stk. 1, er påkrævet,«
Nr. 3-5 bliver herefter nr. 4-6.

5. I § 38, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, indsættes efter »undlader at efterkomme«: »forbud efter § 8 a, stk. 4, 2. pkt.,«.

6. § 38, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 5, affattes således:

»5) undlader at meddele oplysninger efter § 8 a, stk. 3, eller oplysninger, som er afkrævet vedkommende efter § 11, stk. 1, 1. pkt., § 11, stk. 2, og § 32, stk. 3, eller«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2009.

Stk. 2. En praktiserende dyrlæge, der ved lovens ikrafttræden er omfattet af dyrlægelovens § 8 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, skal senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden have indgivet ansøgning om tilladelse, jf. § 8 a, stk. 1. Dispensationer givet i henhold til § 8 a, stk. 2, som affattet ved § 3 i lov nr. 1557 af 20. december 2006, bevarer deres gyldighed, indtil der er givet tilladelse efter den nye § 8 a, stk. 1, dog senest indtil 6 måneder efter lovens ikrafttræden. En praktiserende dyrlæge, der ved lovens ikrafttræden er omfattet af den nye § 8 a, stk. 3, skal senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden give ministeren oplysning om forholdet.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række ændringer af lov om dyrlæger. Der foreslås en ændring af sprogkravet til dyrlæger, således at kravet om at en dyrlæge skal beherske det danske, svenske eller norske sprog afløses af en bemyndigelse for fødevareministeren til at fastsætte nærmere regler om sprogkrav. Endvidere foreslås en ændring af lovens bestemmelser om, at den praktiserende dyrlæge eller dennes ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje, hverken direkte eller indirekte, må have økonomiske interesser i virksomheder, der producerer, importerer eller distribuerer lægemidler til dyr. Ændringen foretages for at undgå tvivl om lovens overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med tilhørende protokoller. I overensstemmelse med aftalen om finansloven for 2006 mellem regeringen og Dansk Folkeparti foreslås det endvidere, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, bemyndiges til at kunne fastsætte regler for dyrlæger i forbindelse med indførelse af egenkontrolordning med dyrevelfærd.

2. Ændring af sprogkravet til dyrlæger

2.1. Gældende ret

Dyrlægelovens § 3, stk. 4, indeholder krav om, at den, der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 og 3, skal beherske det danske, svenske eller norske sprog samt aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af fødevareministeren. Ministeren kan i særlige tilfælde meddele tilladelse til, at en person, der ikke behersker det danske, svenske eller norske sprog, autoriseres som dyrlæge. Formålet med sprogkravet er, at dyrlægen skal kunne udøve sit erhverv på betryggende vis.

I praksis kan de fornødne sprogkunderskaber dokumenteres eksempelvis ved fremlæggelse af skriftlig dokumentation for, at et skandinavisk sprogkursus eller et skandinavisk fagkursus, der forudsætter gode sproglige forudsætninger for fagligt at kunne deltage, er bestået. Hvis et sådant skriftligt grundlag ikke eksisterer, kan der afholdes en almindelig samtale med kandidaten med henblik på afklaring af, om de fornødne sproglige forudsætninger er til stede.

I EU-retten gælder et grundlæggende forbud mod direkte og indirekte diskrimination, der påvirker adgangen til arbejdsmarkedet. Som indirekte diskrimination betragtes bl.a. regler i national lovgivning, der reelt virker mere hæmmende eller generende for statsborgere fra andre EU-medlemsstater end for medlemsstatens egne borgere. Eksempelvis kan et krav om kendskab til bestemte sprog være udtryk for indirekte diskrimination.

EU-retten forhindrer dog ikke, at der nationalt kan fastsættes betingelser for sprogkrav i forbindelse med erhvervsudøvelsen. Det følger således af art. 53 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, at de personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendes, skal være i besiddelse af de sprogkunderskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i værtsmedlemsstaten. Det følger imidlertid ligeledes af EU-retten, at de sprogkrav, der stilles, skal være objektivt begrundet og proportionale.

2.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Der har været rejst spørgsmål om, hvorvidt den gældende formulering af dyrlægelovens § 3, stk. 4, er forenelig med EU-retten. Sprogkravet i § 3, stk. 4, foreslås derfor erstattet af en bestemmelse, der giver fødevareministeren hjemmel til at fastsætte regler om sprogkrav for dyrlæger, der udøver dyrlægegerning i Danmark. For dyrlæger, der er EU-statsborgere eller EØS-statsborgere eller statsborgere i et tredjeland,

vil der alene blive stillet krav om besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet på betryggende vis.

Det vurderes at være nødvendigt for erhvervsudøvelsen, at dyrlægen kan gøre sig bekendt med de regler, der er forbundet med udøvelsen af dyrlægegerningen. Det vil i nogle tilfælde kunne være nødvendigt at kræve, at der er en dansktalende person til stede på arbejdspladsen, og at denne har forudsætningerne for at forstå og videreformidle gældende dansk lovgivning. Det vil i andre tilfælde kunne være nødvendigt at kræve, at dyrlægen selv behersker sproget, eksempelvis hvis dyrlægen skal udfærdige attester og andre dokumenter på dansk. Det vil endvidere kunne være en forudsætning, at dyrlægen er i stand til at udfærdige recepter i overensstemmelse med gældende regler herom, ligesom det vil kunne være en forudsætning – eksempelvis for varetagelsen af et offentligt embede som embedsdyrlæge – at dyrlægen behersker dansk, svensk eller norsk.

3. Ændring af bestemmelsen om, at praktiserende dyrlæger ikke må have interesser i medicinalvirksomheder m.v.

3.1. Gældende ret

Den gældende § 8 a, stk. 1, fastsætter, at en praktiserende dyrlæge eller dennes ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje, hverken direkte eller indirekte, må have interesser i virksomheder, der producerer, importerer eller distribuerer lægemidler til dyr. Der kan i særlige tilfælde dispenseres herfra. Formålet med bestemmelsen er at sikre dyrlægers uafhængighed af økonomiske interesser, når de ordinerer lægemidler.

Bestemmelsen er således med til at sikre, at dyrlæger kun ordinerer lægemidler, der har den bedste kliniske effekt, og som udgør den mindste risiko for fødevarer sikkerheden. Dette opnås bedst ved at tilvejebringe sikkerhed for, at de praktiserende dyrlæger kun ordinerer lægemidler baseret på et objektivt og fagligt grundlag, uden nogen form for hensyntagen til egne eller nærtstående økonomiske interesser.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1557 af 20. december 2006 om ændring af lov om lægemidler, lov om apoteksvirksomhed og lov om dyrlæger (Gennemsigtighed ved rabatordninger m.v. på medicinområdet, liberalisering af dele af lægemiddeldistributionen samt forbedring af dyrevelfærd og fødevarer sikkerhed) og trådte i kraft den 2. april 2007.

Bestemmelsen er udtryk for et ønske om at sikre fødevarer sikkerheden og dyrevelfærden og knytter sig til den politiske aftale, der blev indgået den 8. juni 2006 mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om bl.a. liberaliseringen af distributionen af lægemidler til produktionsdyr. Bestemmelsen skal som et element heri sikre en fuldstændig økonomisk uafhængighed mellem praktiserende dyrlæger og virksomheder, der producerer, importerer eller distribuerer lægemidler til dyr, således at dyrlægen er upåvirket af økonomiske interesser i sit ordinationsvalg.

3.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Der er blevet rejst spørgsmål om, hvorvidt den gældende bestemmelse er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med tilhørende protokoller, herunder bl.a. konventionens art. 12 om retten til indgåelse af ægteskab. Det foreslås på den baggrund, at reglen i § 8 a ændres, således at der ikke er tvivl om, hvorvidt bestemmelsen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Efter forslaget til en ny § 8 a, stk. 1, stilles der krav om, at en praktiserende dyrlæge ikke må praktisere uden tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, hvis den pågældende dyrlæge gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde har økonomiske interesser i virksomheder, der fremstiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordeler, udleverer, opsplitter eller emballerer lægemidler til dyr, jf. den tilsvarende opregning af virksomheder i § 39 i lov nr. 1180 af 12. december 2005 om lægemidler (lægemiddelloven).

Ved økonomiske interesser forstås i denne forbindelse interesser af en vis betydning eller størrelsesorden. Eksempelvis vil besiddelse af en ubetydelig aktiepost eller tilsvarende ubetydelig ejerandel i en virksomhed ikke medføre krav om tilladelse efter den foreslåede § 8 a, stk. 1.

Det er hensigten, at tilladelsen kun vil kunne gives i særlige tilfælde. Kravet om, at der skal opnås tilladelse for at kunne praktisere, retter sig alene mod den praktiserende dyrlæge.

Tilladelse vil f.eks. kunne opnås, hvis en praktiserende dyrlæges personlige tilknytning til de pågældende typer medicinalvirksomheder, jf. lægemiddellovens § 39, er af midlertidig karakter, f.eks. i forbindelse med dyrlægens deltagelse i kliniske afprøvninger af lægemidlers effekt på produktionsdyr.

Reglen i § 8 a, stk. 2, er indsat med henblik på at skabe overensstemmelse med § 39, stk. 3, nr. 2, i lægemiddelloven, der tillader læger, dyrlæger og tandlæger at fordele, opsplitte og udlevere lægemidler til brug i praksis uden forudgående tilladelse fra Lægemiddelstyrelsen.

Det foreslås endvidere med den nye § 8 a, stk. 3, at dyrlægen skal forpligtes til at oplyse om situationen, hvis dyrlægens ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje har en betydelig økonomisk interesse i virksomheder, der håndterer lægemidler til dyr jævnfør reglerne herom i lægemiddellovens § 39. I tilknytning til den foreslåede oplysningspligt i relation til dyrlægens nærtstående foreslås det, at der gives en bemyndigelse for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om, hvornår og på hvilken måde oplysningerne skal gives samt en bemyndigelse for ministeren til at meddele forbud mod, at dyrlægen praktiserer, hvis dyrlægens ægtefælle, samlever eller beslægtedes tilknytning til virksomheden er af en sådan karakter, at den kan påvirke den praktiserende dyrlæges ordinationsadfærd. Med henblik på at sikre at dyrlægernes retssikkerhed tilgodeses, vil Fødevarestyrelsen i sin generelle kontrolvejledning udførligt beskrive, hvorledes bestemmelsen vil blive administreret i forhold til kapitel 6 om rettighedsfratagelse i lov nr. 433 af 9. juni 2004 om dyrlæger.

Med den foreslåede formulering af § 8 a omfatter opregningen af virksomheder, som en praktiserende dyrlæge ikke må have økonomiske interesser i, den form for erhvervsvirksomhed, der reguleres i lægemiddellovens § 39. Terminologien vil herefter være enslydende med den som følger af lov nr. 1180 af 12. december 2005 om lægemidler. Formålet med den foreslåede § 8 a er fortsat at sikre, at praktiserende dyrlæger i forbindelse med ordinationsvalg og behandling af produktionsdyr direkte og indirekte er fuldstændigt uafhængige af økonomiske interesser i medicinalvirksomheder. En praktiserende dyrlæge skal således være økonomisk uafhængig af lægemiddel- eller grossistvirksomheder og må ikke gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde have økonomiske interesser i de i bestemmelsen nævnte virksomheder. Dyrlægen må heller ikke modtage betaling eller anden form for vederlag fra sådanne virksomheder, medmindre der opnås tilladelse til, at dyrlægen praktiserer trods modtagelse af sådanne vederlag. Ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om en direkte eller indirekte tilknytning til virksomheden, skal der bl.a. tages udgangspunkt i dyrlægens eventuelle besiddelse af aktieposter, deltagelse i bestyrelsesarbejde, samt dyrlægens økonomiske, kontraktmæssige forhold og/eller øvrige tilhørsforhold til virksomheden – herunder ansættelsesforhold.

Som udgangspunkt vil der ikke være tale om direkte eller indirekte økonomiske interesser, hvis en praktiserende dyrlæge deltager i faglige konferencer og modtager repræsentation m.v. sponsoreret af virksomheder, der håndterer lægemidler til dyr efter reglerne i lægemiddellovens § 39. Den foreslåede bestemmelse tilsigter i øvrigt ikke at begrænse lægemiddelvirksomheders nuværende adgang efter lægemiddellovgivningen til at tilbyde økonomiske fordele til sundhedspersoner i form af gaver af ubetydelig værdi, når gaven kan anvendes i modtagers erhverv, eller den gives til modtagerens mærkedag, repræsentation, eller hvis der er tale om sponsoring af faglig information og uddannelse om lægemidler m.v. Reglerne om økonomiske fordele til sundhedspersoner fremgår af bekendtgørelse nr. 272 af 21. marts 2007 om reklame m.v. for lægemidler, kapitel 7. Dyrlæger er som andre sundhedspersoner underlagt disse regler.

Det er hensigten med den foreslåede oplysningspligt i § 8 a, stk. 3, at de af dyrlægen indgivne oplysning-

ger vil blive vurderet med henblik på, om der foreligger tilknytning af en sådan karakter, at den skønnes at kunne påvirke den praktiserende dyrlæges ordinationsadfærd og derved forringe dyrevelfærden eller fødevarer sikkerheden. Hvis det er tilfældet, vil der kunne meddeles forbud mod, at dyrlægen praktiserer.

Den foreslåede § 8 a, stk. 3, skal således medvirke til at sikre, at praktiserende dyrlæger i deres ordinationsvalg også indirekte er fuldstændig uafhængige af økonomiske interesser i medicinalvirksomheder. Ved vurderingen af, hvorvidt dyrlægens ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje har en betydelig økonomisk interesse i en medicinalvirksomhed, vil der som udgangspunkt kunne lægges vægt på de samme kriterier som ved vurderingen af dyrlægens uafhængighed efter bestemmelsens stk. 1.

I forbindelse med udstedelse af tilladelser til praktiserende dyrlæger efter den nye § 8 a, stk. 1, hvilket efter forslaget kun vil kunne ske i særlige tilfælde samt ved udstedelse af eventuelle forbud mod at praktisere, vil der blive taget behørigt hensyn til Danmarks internationale forpligtelser, særligt til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med tilhørende protokoller.

For at sikre, at personer, der omfattes af de foreslåede regler, får rimelig tid til at bringe deres retsforhold i overensstemmelse med lovens bestemmelser, foreslås en overgangsperiode på 6 måneder fra lovens ikrafttrædelse inden for hvilken dyrlæger, som er omfattet af bestemmelsens stk. 1, skal have indgivet ansøgning om tilladelse, og dyrlæger, som er omfattet af stk. 3, skal indgive oplysning om forholdene. Det foreslås endvidere, at dispensationer, der er givet efter den gældende § 8 a, stk. 2, bevarer deres gyldighed, indtil der er givet tilladelse efter den nye § 8 a, stk. 1, dog senest indtil 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

4. Dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd og afholdelse af omkostninger forbundet med det offentlige kontrol heraf

4.1. Gældende ret

Der findes ikke på nuværende tidspunkt regler om dyrlægers rådgivning mv. i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd, og følgelig eksisterer der ikke regler for opkrævning af gebyrer i forbindelse med kontrol af dyrlægers kontrol med egenkontrol med dyrevelfærd i besætninger.

Der er ved lov nr. 530 af 6. juni 2007 om ændring af dyreværnsloven indført hjemmel til at fastsætte regler om egenkontrol med dyrevelfærd. Formålet med kravet om egenkontrol er at sikre en bedre overholdelse af lovgivningen på dyrevelfærdsområdet, og at dette løbende kan dokumenteres gennem fornødne registreringer.

4.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Med henblik på at medvirke til at sikre landbrugsbesætningers indførelse og efterlevelse af egenkontrollen foreslås det, at fødevarerministeren bemyndiges til administrativt at fastsætte regler om dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger.

Det er hensigten i medfør af den foreslåede bemyndigelse i den nye § 8 b, stk. 1, at fastsætte regler om, at dyrlægen ved besøg i besætningen blandt andet skal rådgive om og følge op på, om besætnings-ejeren har etableret og følger et egenkontrolprogram for dyrevelfærd. Ved manglende overholdelse af kravet om at indføre og efterleve egenkontrol med dyrevelfærd, er det hensigten, at dyrlægen skal gøre besætningsejeren opmærksom herpå med henblik på at få forholdene ændret eller om nødvendigt kontakte rette myndighed. Det er tillige hensigten at fastsætte nærmere regler om antal besøg, sammenhæng med eventuelle sundhedsrådgivningsaftaler m.v.

Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre den 22. august 2008 indgået et fireårigt forlig på veterinærområdet, hvori det bl.a. er aftalt, at der skal ske en skærpelse af kontrollen med stordyrspraktiserende dyrlæger, herunder kontrol med dyrlægers auditering af egenkontrollen med besætninger. Det fremgår endvidere af aftalen, at parterne er enige om en gebyrfinansiering af ordningen.

Den foreslåede § 8b, stk. 2 om dyrlægers betaling i forbindelse med kontrol med dyrlægers auditering af egenkontrol med dyrevelfærd i besætninger, skal således ses i sammenhæng med det indgående veterinærforlig og landbrugsbesætningers indførelse og efterlevelse af egenkontrol med dyrevelfærd.

Den nye bestemmelse giver hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om, at dyrlægerne afholder de omkostninger, der er forbundet med det offentliges faktiske udgifter til kontrol med de pågældende dyrlægers auditering af egenkontrollen med dyrevelfærd. Taksterne herfor fastlægges som udgangspunkt således, at der opnås fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende kontrolområde og således, at der tilstræbes en balance over en 4-årig periode. Der kan ikke fastsættes takster, der overstiger omkostningerne.

En tilsvarende hjemmel kendes blandt andet fra fødevarerområdet, hvor der i § 45 i lov nr. 526 af 24. juni 2005 om fødevarer er hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om opkrævning af gebyrer til dækning af omkostninger ved tilsyn og kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Den nærmere udmøntning af egenkontrollen i landbrugsbesætninger, herunder fastlæggelsen af de specifikke krav, der skal stilles i forbindelse med egenkontrolprogrammerne, vil ske i samarbejde med relevante organisationer på området samt Justitsministeriet i forbindelse med udfærdigelsen af de administrative forskrifter på området.

5. Forholdet til ligestillingsloven

Lovforslaget er udvalgt til at gennemgå en ligestillingsvurdering. På den baggrund er der foretaget en vurdering af lovforslaget med henblik på at sikre, at lovforslaget ikke er kønsdiskriminerende eller på anden måde kan medføre en utilsigtet skævhed mellem kønnene.

Lovforslaget vurderes ikke at indeholde forskellige konsekvenser for den kvindelige og den mandlige del af befolkningen eller for dele af disse grupper.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Dyrlægers forpligtelser, herunder forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i besætninger jf. den foreslåede § 8 b, vil kunne have visse økonomiske og administrative konsekvenser for landbrugsbesætningerne og dyrlægerne. Som anført ovenfor i pkt. 4.2, vil den nærmere udmøntning af egenkontrollen i landbrugsbesætninger, herunder fastlæggelsen af de specifikke krav, der skal stilles til egenkontrolprogrammerne og dyrlægernes relaterede forpligtelser, blive foretaget i samarbejde med Justitsministeriet i forbindelse med udfærdigelsen af de administrative forskrifter på området. Det er derfor ikke muligt på nuværende tidspunkt at skønne nærmere over de økonomiske og administrative konsekvenser af denne del af lovforslaget.

8. Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Reglen om sprogkravet i dyrlægelovens § 3, stk. 4, foreslås ændret med henblik på at sikre overensstemmelse med EU-retten. Forslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

11. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Bager- og Konditormester i Danmark, COOP A/S, CIRIUS, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfjerkræ, Dansk Kvæg, Dansk Landbrug, Dansk Handel og Service, Dansk Slagtefjerkræ, Danske Regioner, Dansk Svineproduktion, Danske Svineproducenter, Danske Slagtermestres Landsforening, Dansk Supermarked, Dansk Sygeplejeråd, Danske Patienter, Dansk Farmaceutforening, Danske Veterinærhygiejniskeres Organisation, Danmarks Apotekerforening, De Samvirkende Købmænd, Det Danske Fjerkræraad, Den Danske Dyr lægeforening, Den Almindelige Danske Lægeforening, DMA, Danmarks Restauranter og Cafeer, Fagligt Fælles Forbund 3F, Farmakonomforeningen, Danmarks Fiskeriforening, Datatilsynet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Parallelimportører af Lægemidler, Forbrugerrådet, Fødevareindustrien, Grønlands Hjemmestyre, Industriforeningen for Generiske Lægemidler, Håndværksrådet, HORESTA, Institut for Menneskerettigheder, Konkurrencestyrelsen, Københavns Kommune, Landbrugsraadet, Landbrugets Veterinære Konsulenttjeneste (LVK), Lægemiddelindustriforeningen, Mejeriforeningen, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Statens Serum Institut, Veterinærmedicinsk Industriforening.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / mer-udgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Omfanget af konsekvenserne kan først afklares i forbindelse med udstedelsen i bekendtgørelsesform af de nærmere regler for udførsel af egenkontrol i landbrugsbesætninger
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Omfanget af konsekvenserne kan først afklares i forbindelse med udstedelsen i bekendtgørelsesform af de nærmere regler for udførsel af egenkontrol i landbrugsbesætninger.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU- retten	Ændring af sprogkravet skal sikre overensstemmelse med EU-retten.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri hjemmel til at fastsætte regler om sprogkrav for dyrlæger, der udøver dyrlægegering i Danmark.

Det foreslåede stk. 4 er en videreførelse af dyrlægeløftet i gældende § 3, stk. 3. Det foreslås således, at det gældende krav om aflæggelse af dyrlægeløfte opretholdes, men at kravet om beherskelse af dansk, norsk eller svensk erstattes af en ny bestemmelse, der giver fødevareministeren hjemmel til at fastsætte regler om sprogkrav for dyrlæger, der udøver dyrlægegerning i Danmark.

For dyrlæger, der er EU-statsborgere eller EØS-statsborgere og dyrlæger, der er statsborgere i et tredjeland, vil der alene blive stillet krav om besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet som dyrlæge på forsvarlig vis. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Den foreslåede bestemmelse skal både sikre overensstemmelse med EU-retten og skabe hjemmel til, at der fortsat kan stilles sprogkrav, hvis betingelserne er objektivt begrundede og proportionale.

Til nr. 2

Den foreslåede formulering af § 8 a, indeholder en ændring i forhold til den gældende bestemmelse, således at der ikke er tvivl om foreneligheden med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med tilhørende protokoller.

Ligesom den gældende § 8 a skal den nye bestemmelse sikre, at praktiserende dyrlæger i forbindelse med ordinationsvalg og behandling af produktionsdyr er fuldt ud uafhængige af økonomiske interesser både direkte og indirekte i virksomheder, der fremstiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordeler, udleverer, opsplitter eller emballerer lægemidler til dyr. Oprensningen af virksomheder er en fuldstændig parallel til lægemiddelovens § 39.

Bestemmelsens stk. 3 indeholder et krav om, at hvis en praktiserende dyrlæges ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde har betydelige økonomiske interesser i en virksomhed, der fremstiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordeler, udleverer, opsplitter og emballerer lægemidler til dyr, skal dyrlægen give ministeren oplysning derom.

Det foreslås i stk. 4, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvornår og på hvilken måde oplysningerne skal gives.

Det er hensigten, at de indgivne oplysninger vil blive vurderet med henblik på, om der foreligger tilknytning af en sådan karakter, at den skønnes at kunne påvirke den praktiserende dyrlæges ordinationsadfærd og derved forringe dyrevelfærden eller fødevarer sikkerheden.

Vurderes dette at være tilfældet, foreslås det, at ministeren bemyndiges til at meddele forbud mod, at dyrlægen praktiserer indtil de omstændigheder, der begrunder forbuddet, ikke længere foreligger.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.

Til nr. 3

Med den nye § 8 b, stk. 1, foreslås det, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til administrativt at fastsætte regler om dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger.

I § 8 b, stk. 2, foreslås det, at dyrlægerne afholder de faktiske omkostninger, der er forbundet med det offentlige udgifter til kontrol med de pågældende dyrlægers kontrol med egenkontrollen i landbrugsbesætninger efter reglerne fastsat i medfør af § 8 b, stk. 1. Det foreslås endvidere, at ministeren kan fastsætte regler herom.

Det er hensigten i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 8 b, stk. 1, at fastsætte regler om, at dyrlægen ved besøg i besætningen blandt andet skal rådgive om og følge op på, om besætningsejeren har etableret og følger et egenkontrolprogram for dyrevelfærd. Ved manglende overholdelse af kravet om at indføre og efterleve egenkontrol med dyrevelfærd, er det hensigten, at dyrlægen skal gøre besætningsejeren opmærksom herpå med henblik på at få forholdene ændret eller om nødvendigt kontakte

rette myndighed. Det er tillige hensigten at fastsætte nærmere regler om antal besøg, sammenhæng med eventuelle sundhedsrådgivningsaftaler m.v.

Den nærmere udmøntning af egenkontrollen i landbrugsbesætninger, herunder fastlæggelsen af de specifikke krav, der skal stilles i forbindelse med egenkontrolprogrammerne, vil ske i samarbejde med relevante organisationer på området samt Justitsministeriet, hvorunder dyrevelfærd sorterer, i forbindelse med udfærdigelsen af de administrative forskrifter på området.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 4.2.

Til nr. 4

Ved den foreslåede ændring til lovens § 38, stk.1, bliver det muligt at straffe en dyrlæge med bøde, hvis denne praktiserer som dyrlæge i strid med forbuddet i den nye § 8 a, stk. 1.

Til nr. 5

Ved den foreslåede bestemmelse bliver det muligt at straffe en dyrlæge med bøde, hvis denne undlader at efterkomme et forskriftsmæssigt forbud mod at praktisere, som er udstedt i medfør af den nye § 8 a, stk. 4, 2. pkt.

Til nr. 6

Ved den foreslåede bestemmelse bliver det muligt at straffe en dyrlæge med bøde, hvis dyrlægen undlader at meddele oplysninger efter den nye § 8 a, stk. 3.

Til § 2

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juni 2009.

I stk. 2 foreslås det, at dyrlæger, der er omfattet af den nye § 8 a, stk. 1, inden for en periode på 6 måneder fra lovens ikrafttrædelse skal have indgivet ansøgning om tilladelse. Det foreslås endvidere, at eksisterende dispensationer videreføres, indtil der er opnået en tilladelse dog senest indtil 6 måneder efter lovens ikrafttræden. Det foreslås endelig, at dyrlæger omfattet af bestemmelsen i § 8 a, stk. 3, inden for en periode på 6 måneder fra lovens ikrafttrædelse skal have oplyst om forholdet. Bestemmelsen skal sikre, at personer, der omfattes af de foreslåede regler, får rimelig tid til at bringe deres retsforhold i overensstemmelse med lovens bestemmelser.

Til § 3

Lovforslagets § 3 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at de foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at de vil kunne sættes helt eller delvist i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 433 af 9. juni 2004 om dyrlæger, som ændret ved § 31 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, § 2 i lov nr. 105 af 20. februar 2006, § 3 i lov nr. 1557 af 20. december 2006 og § 46 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

§ 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddeler efter anmodning autorisation som dyrlæge til den, der har bestået veterinæreksamen ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Stk. 2. Ministeren fastsætter regler om fremgangsmåden ved meddelelse af autorisation.

Stk. 3. Ministeren kan meddele personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den i stk. 1 nævnte uddannelse, autorisation som dyrlæge her i landet. Autorisationen kan gøres betinget af, at den pågældende forinden har fulgt undervisningen i visse fag ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og eventuelt aflagt prøve i disse fag. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i den pågældendes udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 4. Den, der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 eller 3, skal beherske det danske, svenske eller norske sprog samt aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af ministeren. Ministeren kan dog i særlige tilfælde meddele tilladelse til, at en person, der ikke behersker det danske, svenske eller norske sprog, autoriseres som dyrlæge.

Stk. 5. Ministeren offentliggør navnene på autoriserede dyrlæger.

§ 8 a. En praktiserende dyrlæge eller dennes ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje må ikke gennem ejerskab, ansættelsesforhold, eller på anden måde have økonomiske interesser i virksomheder, der producerer, importerer eller distribuerer lægemidler til dyr.

»*Stk. 4.* Den, der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 eller 3, skal aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af ministeren.

Stk. 5. Ministeren fastsætter regler om sprogkrav for dyrlæger, der udøver dyrlægegerning i Danmark.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

2. § 8 a affattes således:

»**§ 8 a.** En praktiserende dyrlæge må ikke praktisere uden tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, hvis dyrlægen gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde har økonomiske interesser i virksomheder, der frem-

Stk. 2. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan i særlige tilfælde meddele dispensation fra stk.

stiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordele, udleverer, opsplitter eller emballerer lægemidler til dyr. Tilladelse kan kun gives i særlige tilfælde.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 finder ikke anvendelse for dyrlægers fordeling, opsplittning og udlevering af lægemidler til brug i dyrlægepraksis.

Stk. 3. Hvis en praktiserende dyrlæges ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde har betydelige økonomiske interesser i en virksomhed, der fremstiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordele, udleverer, opsplitter eller emballerer lægemidler til dyr, skal dyrlægen give ministeren oplysning derom.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, hvornår og på hvilken måde oplysningerne, som nævnt i stk. 3, skal gives. Ministeren kan meddele forbud mod, at dyrlægen praktiserer, hvis de forhold, der oplyses, er af en sådan karakter, at de skønnes at kunne påvirke den praktiserende dyrlæges ordinationsadfærd.«

3. Efter § 8 a indsættes:

»§ 8 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger.

Stk. 2. De dyrlæger, der er omfattet af loven, afholder omkostningerne ved de tilsyn og den kontrol, der udføres efter reglerne fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler herom.«

4. I § 38, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) uden tilladelse praktiserer som dyrlæge i tilfælde, hvor en tilladelse efter § 8 a, stk. 1, er påkrævet,«

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 4-6.

5. I § 38, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, indsættes efter »undlader at efterkomme«: »forbud efter § 8 a, stk. 4, 2. pkt.,«.

6. § 38, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 5, affattes således:

»5) undlader at meddele oplysninger efter § 8 a, stk. 3, eller oplysninger, som er afkrævet

§ 38. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 2, stk. 2, § 6, stk. 3, § 8, § 8 a, stk. 1, § 9, § 10, stk. 1, § 11, stk. 3 og 6, § 12, stk. 1, § 13, stk. 1, § 14, stk. 2-4 og 7, og § 30, stk. 1 og 2,
- 2) uden tilladelse efter § 7 betegner sig som specialist,
- 3) undlader at efterkomme påbud efter § 11, stk. 5, og § 15 a, eller påbud eller forbud efter § 34,
- 4) undlader at meddele oplysninger, som er afkrævet vedkommende efter § 11, stk. 1, 1. pkt., § 11, stk. 2, og § 32, stk. 3, eller
- 5) undlader at yde bistand efter § 32, stk. 3.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen ske-
te overtrædelse er begået med forsæt eller grov
uagtsomhed og der ved overtrædelsen er

- 1) forvoldt skade på menneskers eller dyrs sund-
hed eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk for-
del for den pågældende selv eller andre, herunder
ved besparelser.

Stk. 3. Såfremt en person, der helt eller delvis
har mistet retten til at virke som dyrlæge, udøver
sådan virksomhed, straffes vedkommende med
bøde eller fængsel i indtil 2 år.

Stk. 4. I regler, der er udstedt i medfør af loven,
kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse
af bestemmelser i reglerne. I reglerne kan der
endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædel-
se af regler fastsat af Det Europæiske Fællesskab
om forhold, som er omfattet af denne lov. Det
kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til
fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser
som anført i stk. 2.

Stk. 5. Ved udmåling af bødestraf i henhold til
stk. 1 og 4 skal der for forhold omfattet af §§
8, 11, 12, 13, 14 eller 15 eller regler udstedt
i medfør heraf ud over de almindelige regler i
straffeloven tages hensyn til antallet af sundheds-
rådgivningsaftaler, som den pågældende dyrlæge
har indgået.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridi-
ske personer) strafansvar efter reglerne i straffe-
lovens 5. kapitel.

vedkommende efter § 11, stk. 1, 1. pkt., § 11,
stk. 2, og § 32, stk. 3, eller«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2009.

Stk. 2. En praktiserende dyrlæge, der ved lovens
ikrafttræden er omfattet af dyrlægelovens § 8 a,
stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2,
skal senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden
have indgivet ansøgning om tilladelse, jf. § 8 a,
stk. 1. Dispensationer givet i henhold til § 8 a,
stk. 2, som affattet ved § 3 i lov nr. 1557 af 20.
december 2006, bevarer deres gyldighed, indtil
der er givet tilladelse efter den nye § 8 a, stk.
1, dog senest indtil 6 måneder efter lovens ikraft-
træden. En praktiserende dyrlæge, der ved lovens
ikrafttræden er omfattet af den nye § 8 a, stk. 3,

skal senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden
give ministeren oplysning om forholdet.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland,
men kan ved kongelig anordning helt eller delvist
sættes i kraft for Grønland med de afvigelser,
som de særlige grønlandske forhold tilsiger.